บทที่ 5

สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการใช้คำ ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงของการใช้คำ และแนวโน้มการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 48 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงจากตัวแทนในแต่ละหมู่บ้านจากจำนวนทั้งหมด 4 หมู่บ้าน คือ บ้านปากคลอง บ้านท่าหัน บ้านรมณีย์ และบ้านศรีราชา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือรายการคำศัพท์พื้นฐาน จำนวน 500 คำ และแบบสัมภาษณ์

ผลการวิจัย พบว่า การใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา แบ่งการใช้คำศัพท์เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 มีการใช้คำศัพท์ที่เหมือนกันจากประชากรทั้ง 4 หมู่บ้านและทั้ง 3 ระดับอายุ จำนวน 244 คำ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 หมวดหมู่ คือ หมวดคำนาม จำนวน 172 คำ หมวดคำกริยา จำนวน 62 คำ และหมวดคำสรรพนาม จำนวน 10 คำ ถัดมาคือ ประเภทที่ 2 มีการใช้คำศัพท์ที่ต่างกัน จำนวน 256 คำ ซึ่งสามารถจำแนกเป็นหมวดคำนาม จำนวน 196 คำ หมวดคำสรรพนาม จำนวน 8 คำ และหมวดคำกริยา จำนวน 52 คำ

ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงาพบว่า มีการใช้คำศัพท์ที่ต่างกัน จำนวน 256 คำ ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้ คำศัพท์ที่ใช้ต่างกันเฉพาะส่วน คือ ต่างกันที่เสียงพยัญชนะ จำนวน 11 คำ ต่างกันที่เสียงสระ จำนวน 8 คำ และต่างกันที่เสียงวรรณยุกต์ จำนวน 3 คำ คำสลับเปลี่ยนตำแหน่งกัน จำนวน 6 คำ เปลี่ยนเฉพาะพยางค์ส่วนหน้า จำนวน 28 คำ พยางค์ส่วนหลัง จำนวน 27 คำ และคำศัพท์ที่ใช้ต่างกันทั้งคำ จำนวน 173 คำ

แนวโน้มการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา พบว่า มีการใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกัน จำนวน 256 คำจากคำศัพท์ทั้งหมด จำนวน 500 คำ คิดเป็น ร้อยละ 51.20 มีรายละเอียดดังนี้

หมวดคำนาม จำนวน 196 คำ จากจำนวน 256 คำ คิดเป็นร้อยละ 76.56

หมวดคำสรรพนาม จำนวน 8 คำ จากจำนวน 256 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.13

หมวดคำกริยา จำนวน 52 คำ จากจำนวน 256 คำ คิดเป็นร้อยละ 20.31

อภิปรายผล

ผลการการวิจัยการใช้คำของคนระดับสามอายุในภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ทำให้เห็นถึงลักษณะการใช้คำในปัจจุบันว่า ผู้บอกภาษาทั้งสามระดับอายุใช้คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ที่เหมือนกันจำนวน 244 คำ จากจำนวน 500 คำคิดเป็นพียง ร้อยละ 48.8 การใช้คำศัพท์ที่ต่างกัน จำนวน 256 คำ จาก จำนวน 500 คำคิดเป็น ร้อยละ 51.2

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในเขตพื้นที่ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ผู้วิจัยเห็นว่าแนวโน้มการใช้ภาษาของคนระดับสามอายุในภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ยังคงใช้คำศัพท์ที่เหมือนกันจำนวนหนึ่ง และการใช้คำศัพท์ที่เหมือนกันสองระดับอายุอีกระดับอายุหนึ่งใช้แตกต่างออกไปจะมีมากขึ้น โดยผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 2 จะเป็นกลุ่มคนที่ใช้คำศัพท์มากกว่าระดับอายุอื่น ๆ เพราะสามารถใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย ขณะที่ผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 3 เป็นกลุ่มที่มีความตื่นตัว และพร้อมจะรับสิ่งใหม่ ๆ ที่เข้ามาตลอดเวลา จะนิยมใช้คำศัพท์ภาษาไทยกรุงเทพฯ มากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 3 เป็นกลุ่มที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา น้อยลง และคนเหล่านี้จะพูดภาษาถิ่นต่อเมื่ออยู่กับพ่อแม่ หรือคนที่มีอายุมากกว่า แต่เมื่ออยู่กับเพื่อน หรือคนทั่วไปจะใช้ภาษาไทยกรุงเทพฯ

งานวิจัยนี้จึงแสดงให้เห็นว่า ระดับอายุเป็นปัจจัยทางสังคมประการหนึ่งที่มีผลต่อการใช้คำ และการแปรของภาษาของคนสามอายุในภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 2 และผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 3 ได้รับอิทธิพลของภาษาไทยกรุงเทพฯ มากกว่าผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 1 อิทธิพลดังกล่าวได้ผ่านสื่อมวลชน การศึกษา ตลอดจนการพบปะกับคนต่างถิ่น ดังนั้นการใช้ภาษาของผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 2 และระดับอายุที่ 3 จึงมีโอกาสแปรได้ง่ายกว่าผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 1 นอกจากนี้ การที่ผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 1 ใช้คำยืมภาษาไทยกรุงเทพฯ อาจมาจากการสื่อสารกับลูกหลาน ซึ่งเป็นผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 3 นั่นเอง หากเหตุการณ์เช่นนี้ดำเนินการไปเรื่อย ๆ จะเกิดภาวะวิกฤติในภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาตัวแปรทางสังคมประการอื่น ๆ เช่น การศึกษา อาชีพ เพศ ว่ามีผลต่อการใช้คำ และการแปรภาษาไทยถิ่นใต้ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา อย่างไร